

MASUMCA VE HALA BU YAPA RAĐMEN ÇOCUKCA!.

Pazartesi, 12 Ekim 2009

BAZEN DENÝZLERÝ APAN BÝR KÖPRÜ OLURSUN DA UFUKLARA; YÝNE DE BÝR SIZI, KÜÇÜCÜK BÝR SIZI OLARAK KAYNATIN ORTASINDA TEK BAĐINA !..

Ýçimde garip bir telaş, yüređimde tuhaf bir hüzün var bugün... Ellerimi buldum diyeyim, gözlerim kayboluyor; gözlerimi anladým diyeyim sözlerim karýþýyor... Kime kýzyyorum, kime kýrýlýyorum, bilmiyorum!!!

Sus pus bilgisayarýn baþýna oturdum, yazýyorum yine... Dþþünüyorum niye yanýmda deđil, niye, niye, niye... Bazen de dþþünüyþeyi, bir kiþiye bađlayýp sevdadan deli divane olmak deđil ki benimkisi, güzeli özlemek iyiyi sevmek aslýnda kimsenin bilmediði.. Beni anlayacak mıy bir gün, hiç bilmiyorum... Anlamayanlarý da bilmiyordu ki anlasýn, o sadece küçük bir zaman diliminde kuþan sevdadý, ben bilemedim bunu, belki de o biliyor, olmayacađýný, olamayacaklarý, inadýmýn sonunun hayýra alamet olmadýđýný. Öfkem belki de ona deđil, onsuz hayatýn bana sunduđu sahnelere... O yok mu??? Yok!!! Zaten öyle biri de yok, demi??? Cevabým yok!!! Cevabým yok, yok, yok!!! Gelecekte olacak mıy, olmayacak biliyorum!!!

Ama sevdaný öyle bir kuþanmýþým ki üzerime, hayata karþý zýrhým, insanlara karþý inadým, kötü ve çirkin olan herþeye karþý içimde sevdan dediđim kuþanmýþlýđýmla sađlıyorum!...

Sen bunu nerden bileceksin ki, zaten bilseydin de bilemezdin, anlayamazdýn beni...

Sen benim vazgeçemediđim MASUM yanýmsýn!!!...

Belki de iki dünya bir araya gelse, beni dar ađacına götürseler vazgeçemediđim masum yaným... Bazen hayatýn karanlýđý ve zümrüt öyle yoruyor ki sana kaçýyorum ben de, yani masum yanýma... Kimi sevda diyor, kimi apk, kimi özlem, kimi iyi olmuþ, kimi güzel yazý...

AMA BÝLMÝYORLAR KÝ BEN MASUM YANIMLA KONUÞUYOR, ONU ÖZLÜYORUM!...

Belki de konuþtuđum kendimim, bunu bile bilmiyorum...

Sen bilirsin, kimi sevsem yanlýptý... 'APK YANLIP SEVER ' demiþtim ya týpký öyle...

Yokluđuna alýptým, en çok korktuđum da buydu, yokluđuna alýpmak... Ama yokluđunda yaþadýklarýma hala alýpamadým... Bir ancak bu kadar yokluk olabilirdi...

SEN BÝLMÝYORSUN AMA O YOKLUKLA GELEN KÝMSELERDE YOK ARTIK HAYATIMDA,

KÝMSEYÝ ÝSTEMÝYORUM ÇÜNKÜ...

Seni özlüyor muyum, özlüyorum, týpký çocukluđumda oynadýđým sokaklarý özler gibi, týpký aðlayarak annemden pamuk þeker

MASUMCA VE HALA BU YAPA RAĐMEN ÇOCUKCA!.

DERYA ORTA

